

## Trestia

Florianruse

---

- Iubito, lasă să adie vântul  
în cercuri tot mai mici!

Și dacă vei simți cum te-ncovoie...

Să nu te sperii însă,  
altfel te vei rupe,  
(va fi un vânt călduț  
și mult prea blând)  
permite-i doar, ușor, să te îndoaie!

E numai un vârtej  
ce-ncearcă a te smulge  
din locul ce-a simțit  
că nu-ți mai place,

e-un simplu vânt ce te-nțelege  
atuncea când te-ndoi,  
se teme dar nu renunță,  
căci știe bine  
locul tău și-al lui e-n nori.

- Ce vânt prostuț!  
(Spui tu descurajându-l)  
Cum poți să crezi  
că-s într-atâta de naivă,  
s-accept că va veni o zi  
când tu vei deveni taifun?  
Tu chiar nu bănuiești  
că îmi amintești  
de fostul meu "vânt bun"?

Atunci, durerea care sfâșie  
pătrunde într-un vântișor sleit  
și-l ridică spre înalturi triste  
de propriile-i lacrimi însoțit.